Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII * nr. 19 (475) sîmbătă 3 martie 1956 * 4 pagini 15 bani

Viorica a împlinit 18 ani

Azi vrem să vă povestim dragi copii, despre mare bucurie pe care a avut-o Viorica, nu de ult. Firește, cine-i Viorica, mă veți întreba? ıca, o fată măruntică cu ochi căprui și părul astaniu Nimic neobișnuit pînă aici. Lucrează Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, și-i o arnică muncitoare... Iar timpul ei liber vi-l ıchină vouă. Viorica Șerban e instructoare de ieri. Și dacă vreți să știți ceva deosebit, ıați că nu cu mulți ani în urmă a fost pio-leră ca și voi.

Anul acesta, Viorica a împlinit 18 ani. Asta marea bucurie a Vioricăi despre care vă vor-eam la început. Fiecare dintre voi se bucură tunci cînd adaugă încă un an vieții sale. Dar redeți-mă că pentru iorica e ceva cu totul eosebit.

Ascultați numai pu-n.

Intr-un început de ırnă un camion s-a o-rit la un centru de ot. In camion se afla echipă artistică pio-ierească, iar printre ioniere se afla Șerban iorica. Echipa artisti-ă a dat un spectacol r cetățenii s-au bucu-ıt. De acolo echipa a lecat în altă parte. retutindeni cozi, cozi esfîrșite. Cetățenii, cu ole bună veneau să-și ea votul reprezentanți-r poporului. Asta a ost întîia oară. A doua ıră ea însăși a con-dus o echipă artistică pionierească. Era de-acum instructoare. Apoi la școală, unde era centrul de vot, Viorica împreună cu pionierele au amenajat o cameră cu jucării. Pînă venea rîndul părinților, copiii se jucau acolo... Și era cald și vesel și bine...

Iar cea de-a treia oară, adică anul acesta, ea însăși va vota. A împlinit doar 18 ani. Ințelegeți acum de ce este acesta un eveniment deosebit pentru Viorica.

...Și, de bună seamă, un camion se va opri în fața centrului de vot. In camion va fi o echipă artistică pionierească... Poate aceea pe care o pregătește în unitatea ei. Viorica se va afla printre cei care așteaptă să le vină rîndul la vot și va zîmbi cu mîndrie. Doar își spune acum cuvîntul ca cetățeană a patriei noastre.

A. WEISS

Viorica lucrează cu drag. E fruntașă în secția ei.

6 Martie

Ziua de 6 Martie este înscrisă în istoria noastră ca o dată însemnată. La 6 Martie 1945, masele largi — conduse de Partidul Comunist — au instaurat regimul de democrație populară.

După 23 August 1944, ziua eliberării, în guvern și în instituțiile de stat, mai rămăseseră încă reprezentanți ai burgheziei și moșierimii. Dar poporul s-a ridicat cu elan revoluționar nemaiîntîlnit împotriva acțiunilor acestora. Partidele și grupările democratice s-au unit într-un Front Național-Democrat, condus de Partidul Comunist Romîn.

Masele muncitoare au devenit stăpîne pe străzi și în fabrici, țăranii au început să izgonească pe moșieri împărțindu-le pămînturile. Apoi sub conducerea partidului, masele, uneori prin adevărate bătăii, au pus în fruntea prefecturilor și primăriilor reprezentanți ai oamenilor muncii.

Așa își făurea istoria poporul nostru, în zilele acelea furtunoase. Soarta bătăliei pentru putere a fost hotărîtă la 6 Martie 1945, cînd s-a instaurat puterea democrat-populară. De la această dată au început cu adevărat transformările mari, socialiste, pe care le trăim.

In 11 ani, poporul nostru, stăpîn pe soarta sa, și-a făurit o viață nouă, o patrie puternică și înfloritoare.

Sărbătorind ziua de 6 Martie, poporul nostru este hotărît să continue cu înflăcărare și eroism lupta sa pentru pace și socialism.

datǎ cu apropierea primăverii, copiii colectiviștilor a G.A.C. „Steagul Roșu", comuna Colacu, regiu-a București, și-au găsit preocupări noi: îngrijirea or 58 de miei noi născuți ai gospodăriei. Multă 'aie de cap! Principalul e însă ca mieii să crească ıri și frumoși.

Alături de noi

Discuții pe marginea scrisorii lui Marcel Onescu

Să nu vedem numai „răul"

Cînd am trecut în clasa a II-a ne-am pomenit cu un coleg nou: Neblea Mihai. De altfel, nu era „nou" pentru că ar fi venit din altă parte, ci pentru că noi l-am ajuns din urmă. Neblea rămăsese repetent.

Clasa noastră avea pe atunci o grădiniță cu flori și legume. Intr-o seară, Neblea s-a strecurat în grădiniță și, din răutate, ne-a smuls și ne-a călcat în picioare toate culturile noastre. Ce ne-am mîniat atunci pe el! Zău, dacă am fi avut destulă putere i-am fi tras o bătaie... să ne țină minte. Dar Neblea era mai mare și mai puternic decît noi și n-am putut să-i facem nimic.

— E un răutăcios! — spuneau băieții despre Neblea.

Și nimeni nu s-a împrietenit cu el. Pe zi ce trecea însă, Neblea se purta tot mai urît cu noi. Ne plesnea, în orele de clasă făcea mereu gălăgie, nu-și învăța niciodată lecțiile.

Odată, tovarășa învățătoare ne-a oprit să stea de vorbă cu noi.

— Spuneți-mi, ne-a întrebat ea, de ce vă purtați atît de urît cu Neblea?

— Noi!? — i-am răspuns plini de mirare, — dar noi ne purtăm bine, numai că el...

— Nu copii, nu v-ați purtat bine cu el. Inchipuiți-vă, Neblea a rămas repetent. Credeți că asta e ușor de suportat? Dar voi n-ați văzut în el decît un răutăcios. Oare el nu poate să facă nimic bun?

Tovarășa învățătoare avea dreptate. Neblea nu putea să fie numai „rău".

Știam că lui Neblea îi plăceau povestirile. (La o lecție, cînd tovarășa profesoară ne-a povestit despre Vasile Roaită, Neblea avea lacrimi în ochi). De aceea l-am ales pe el bibliotecar. Ce fericit a fost atunci! Neblea a început să citească și încă cu multă tragere de inimă.

Știți cine este acum Neblea? E președintele uneia din grupele din clasa noastră. Și grupa lui merge foarte bine. Neblea are note bune și toți colegii îl iubesc și-l respectă.

Niculina CIOROBA
Școala elementară din comuna Bezdead-Rîmata, raionul Pucioasa

„Mulțumesc detașamentului"

A fost o vreme cînd și la noi se spunea așa: „Avem băieți indisciplinați? Nu-i nimic, o să-i criticăm și-o să se îndrepte". Dar curînd ne-am convins că asta nu e deajuns.

Era la noi un băiat grozav de indisciplinat. Ca să-l îndreptăm am organizat o adunare de detașament, intitulată: „Disciplina liber consimțită și respectul pe care trebuie să-l purtăm celor mai în vîrstă". Am vorbit mulți la această adunare și deși nimeni n-a rostit numele băiatului indisciplinat, cu toții știam despre cine e vorba. Dar au trecut mai multe zile și băiatul nu s-a schimbat cu nimic. Atunci l-am criticat la gazeta de perete, l-a criticat și tovarășa instructoare. Degeaba însă, el parcă nici nu se sinchisea.

Am observat însă că lui îi plăcea ca cei mici să-l respecte și ținea mult ca aceștia să știe despre el că-i un băiat cu calități. N-am vrut să-i lăsăm pe cei mici să se înșele și, la o adunare, le-am povestit despre colegul nostru. Ce rușine i-a fost atunci! Cînd a luat cuvîntul aproape că plîngea. De multe ori a promis el în adunări că o să se îndrepte, dar niciodată n-a vorbit ca acum. Din vorbele lui simțeam că o să se îndrepte.

Și iată că colegul nostru a început să se poarte mai respectos cu cei vîrstnici, cu tovarășa instructoare, să învețe mai bine, să respecte orele de clasă. Le-am povestit și celor mici despre îndreptarea lui și ei s-au bucurat.

Acum, colegul nostru mulțumește detașamentului. Cei mici îl iubesc și mai mult ca înainte.

Un grup de pionieri din detașamentul nr. 2, comuna Poenarii Burchi, regiunea Ploești.

CUVINTELE MARELUI PLAN

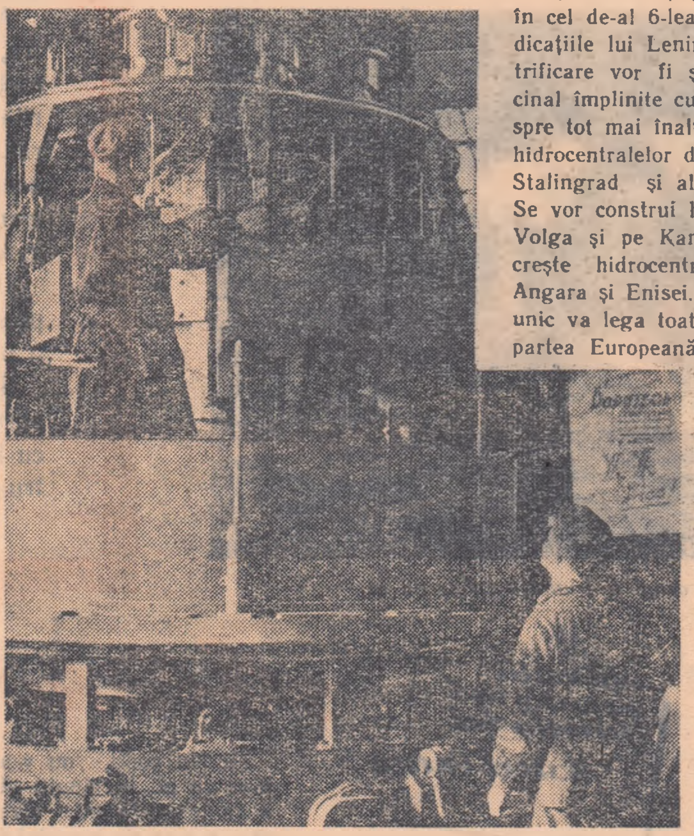
La cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. au fost aprobate Directivele cu privire la cel de-al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. Planul acesta oglindește măreţele culmi pe care ţara constructorilor comunismului le va atinge în cei cinci ani viitori.

Giganți în slujba GIGANȚILOR

Inchipuie-ți, iubite cititor, un convoi de 650.000 de automobile rulînd pe o șosea nesfîrșită. Chiar dacă te-ai înălța sus de tot, cu avionul, tot nu i-ai vedea nicicum capătul, fiindcă uriașa coloană s-ar întinde, după cea mai simplă socoteală, pe mii de kilometri! Ți se pare ceva de pe tărîmul basmului... Dar nu: industria sovietică va produce într-un singur an, 1960, aceste 650.000 de automobile diferite: autocamioane, autoturisme, autobuze. Și dacă ai avea prilejul să vezi trecînd această coloană, te-ar mai uimi ceva: niște autocamioane-gigant, a căror caroserie basculantă are o capacitate de 40-50 tone! Giganții aceștia vor avea menirea să deservească alți giganți: excavatoarele cu o productivitate de 1200 m.c. pămînt excavat pe oră. Deci într-o săptămînă, excavatorul „va înghiți" pur și simplu un munte, iar autocamionul îl va transporta frumușel în altă parte!

Uriașii aceștia care se vor naște în noul cincinal sînt pe măsura forței și priceperii omului sovietic, pe măsura proiectelor sale îndrăznețe de a tăia canaluri, de a supune natura, de a fertiliza pustiurile, de a înălța orașe noi.

Despre forța și priceperea aceasta spun toate cifrele noului cincinal. Se vor construi turbine cu o putere atît de mare, încît numai 5 dintre ele vor furniza o energie egală cu a tuturor hidrocentralelor existente în Rusia, înainte de Revoluție. In 1960, Donbasul singur va produce 212 milioane tone de cărbune. In cursul cincinalului încă 2000 de noi locomotive electrice și 2250 locomotive Diesel vor porni pe vasta rețea a căilor ferate sovietice. In 1960 vor fi extrase 135 milioane tone de petrol, adică de 4,5 ori mai mult ca în 1940... Iar automatizarea, care face azi ca 2-3 oameni să comande, dintr-un singur post, 4 hidrocentrale, se va extinde în tot mai multe întreprinderi sovietice. In felul acesta, produsele vor fi mult mai ieftine iar activitatea muncitorului se va apropia din ce în ce mai mult de a tehnicianului sau inginerului. Eliberat astfel de o muncă fizică, muncitorul sovietic își va îmbogăți tot mai mult cultura, va studia, va născoci noi și noi înfăptuiri pentru bunăstarea și fericirea omului.

[illegible] lumini...

G.O.E.L.R.O.... Primul plan sovietic de electrificare... Din clipa în care s-a aprins prima luminiță, prima stea din marele lui șirag, s-au scurs ani mulți, ani încărcați de înfăptuiri, de izbînzi. De-atunci, oamenii sovietici au sfărîmat munți, au zăgăzuit sute de ape vijelioase, au creiat mări noi, au înălțat zeci de hidrocentrale gigantice. Minunata putere a electricității a slujit tot mai mult omului, înfloririi patriei.

...Și iată că poporul sovietic a pășit în cel de-al 6-lea cincinal al său. Indicațiile lui Lenin cu privire la electrificare vor fi și în acest nou cincinal împlinite cu fermitate și purtate spre tot mai înalte culmi. Construcția hidrocentralelor de la Kuibîșev, Gorki, Stalingrad și altele va fi terminată. Se vor construi hidrocentrale noi pe Volga și pe Kama. In Siberia vor crește hidrocentrale grandioase pe Angara și Enisei. Un sistem energetic unic va lega toate hidrocentralele din partea Europeană a U.R.S.S. printr-o linie de transport o tensiune de 400.0 volți. Și cîte nu s- putea scrie despre m rețele proiecte pe t rîmul electrificării...

Dintre toate se desprinde îns moționant, un fapt: oamenii sov pășesc în noul cincinal stăpîni pe c mai nouă și mai uriașă forță desc perită de om: energia atomică. D în timp ce peste ocean, în State Unite, energia aceasta e aservită un țeluri ucigașe, savanții Țării Soviet au pus atomul în slujba vieții, a co strucției pașnice. Și una din multe aplicații ale energiei atomice U.R.S.S. este furnizarea de curent lectric. In cursul următorilor 5 ani, Țara Sovietică se vor construi centra atomo-electrice cu o putere totală 2.000.000—2.500.000 kw. Aceasta va i trece de 1,5 ori puterea tuturor centr lelor electrice prevăzute în cunoscut G.O.E.L.R.O....

Tot mai viu, mai strălucitor, m puternic ard lămpile lui Ilici!

Legea supremă

„Legea suprema a activității partidului nostru est grija permanentă pentru binele poporului" spunea tovc rășul N. A. Bulganin în raportul ținut la cel de-al XX-le Congres al P.C.U.S.

Și cît de viu se oglindește legea aceasta nobilă î hotărîrile luate de Congresul marelui partid...

In timp ce în statele capitaliste muncitorii trudesc 12-1 ore pe zi, pînă la istovire, muncitorilor sovietici li se v introduce, începînd cu 1957, ziua de muncă de 7 ore, ic celor între 16—18 ani, ziua de muncă de 6 ore. In tim ce, acum de curînd, într-un oraș din Statele Unite al Americii o studentă era dată afară din universitate nu mai pentru că era fiică de negru, în Uniunea Sovietică de la începutul noului an școlar, taxele de studii în insti tutele de învățămînt superior vor fi desființate. In tim ce în țările capitaliste și coloniale mii de copii, siliți s muncească de la vîrstă fragedă, rămîn analfabeți, î Uniunea Sovietică, în cursul noului cincinal, va fi înfăp tuit pînă la capăt, în orașe și sate, învățămîntul medi general. 6.300.000 elevi sovietici vor absolvi în acest cin cinal școlile medii de 10 ani. Statul sovietic va constru în acești 5 ani școli noi pentru 4 milioane de el 650.000 de ingineri sovietici vor absolvi în cincinal in tutele superioare.

Numai cu fondurile statului vor fi construite 205.000.00 m.p. locuințe. Se vor tipări tot mai multe milioane d cărți, se vor înălța teatre noi, cluburi și muzee, în tot mo multe case va pătrunde aparatul cu televiziune.

Oamenii sovietici, oameni liberi, muncesc și clădes pentru pace, pentru progres. Munca lor se răsfrînge lu minoasă asupra întregului popor, făurindu-i o viață pli nă de bucurii.

Recoltele belșugului

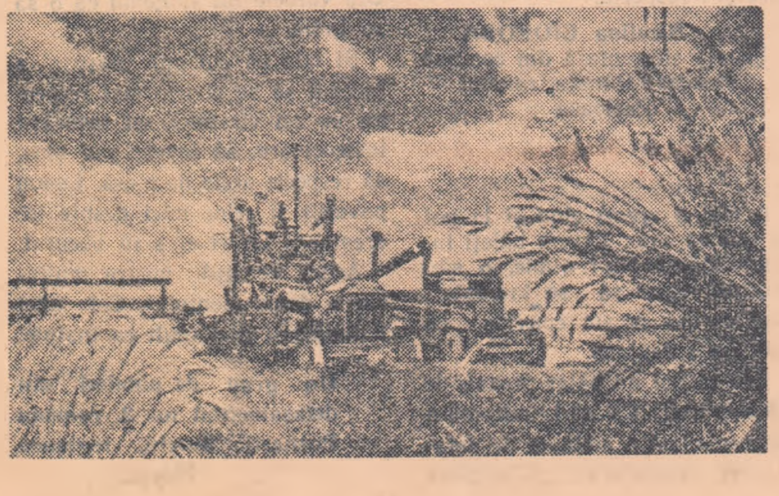
An de an, pe nesfîrșitele cîmpii ale colhozurilor și sovhozurilor, oamenii sovietici dau bătălia pentru recoltă. Se avîntă cu dragoste, ajutați de minunata „artilerie" a mașinilor agricole și, an de an, smulg pămîntului roade de tot mai bogate. Succesul acestor bătălii, belșugul tot mai mare de pîine pentru cei ce muncesc, stă necontenit în grija partidului și a guvernului țării sovietice.

Cel de-al 6-lea cincinal al poporului sovietic prevede ca în 1960 recolta totală de cereale să fie de 11 miliarde de puduri. Cifra e imensă. Dar chezășie pentru împlinirea ei stă marea dragoste de patrie a oamenilor sovietici, stă grija necurmată a celor din uzine de a trimite către ogor mașini tot mai multe, mai perfecționate mai ingenioase. Fiindcă, iată cîteva din proiectele următorilor 5 ani...

In primul, al doilea, al treilea și al patrulea cincinal sovietic au fost livrate agriculturii 1.375.000 tractoare. Iar acum, numai în al 6-lea cincinal, agricultura va primi 1.650.000 tractoare, adică cu 275.000 mai mult decît în primele patru cincinale luate la un loc!

Din 1931 pînă azi, deci în 25 de ani, au fost trimise agriculturii 505.000 combine cerealiere. Iar de acum pînă în 1960, deci numai în 5 ani, vor fi livrate 560.000 combine!

In afară de acestea, vor fi livrate 250.000 combine pentru recoltarea porumbului, 180.000 secerători-pologitoare pentru tractor, 400.000 colectoare de spice și paie pentru combine.

In cursul cincinalului va fi terminată electrificarea sovhozurilor și a S.M.T.-urilor, iar numărul colhozurilor electrificate se va dubla. Tot mai multe munci, în deosebi cele legate de creșterea animalelor, vor fi făcute cu ajutorul electricității.

Da, prin puterea unită a poporului sovietic, sub conducerea comuniștilor, recoltele noului cincinal vor fi recolte ale belșugului!

Intr-una din zilele Pătrarului II

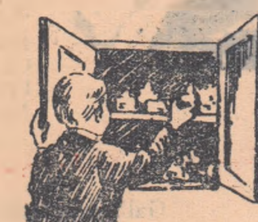

Dănuţ „doctorul" şi colegii lui

Cînd am coborît din tren, viscolea. Moş Crivăţ alerga furios pe străzile Adjudului, gata să te despoaie de haine. Lîngă gară, pe un gheţuş erau cîţiva băieţi.

— Ajutor! A căzut doctorul clasei a IV-a, strigă unul din ei.

N-am reuşit să-l văd pe doctor din pricina băieţilor ce s-au strîns buluc în jurul lui, dar pe drum mă gîndeam mereu. „Doctor al clasei a IV-a şi se dă pe gheţuş! Interesant! Trebuie să-l cunosc mai îndeaproape". Şi chiar în după masa aceea, am intrat în clasa a IV-a.

Băieţii erau strînşi într-un colţ al clasei, lîngă un dulăpior pe care era scris: „Biblioteca clasei". Botez Ioan, bibliotecarul, împărţea cărţile.

— Este vreun doctor în clasa voastră? am întrebat eu.

— Cum să nu fie! Şi deodată cei douăzeci de perechi de ochi au început să mă cerceteze îngrijoraţi.

— E un caz grav? Ce s-a-ntîmplat? întrebă un băiat înalt, blond cu voce răguşită. Avea în mînă nişte cutii cu „Aspirină", „Antinevralgice", „Phenacod". Aşa dar, el era doctorul!... L-am asigurat că nu am nimic. Dănuţ Romaniuc a aşezat cutiile în „farmacia" lui de pe perete.

Intr-o zi, a avut un caz grav. Unul din băieţi venind spre şcoală, a căzut, şi-a nimerit cu capul într-un ciot. Sîngele-i curgea şiroaie pe obraz. Dănuţ însă, nu şi-a pierdut cumpătul; a spălat cu grijă rana. „E grav, trebuie dus la spital" gîndi el.

— Nu-i nimic, îţi trece îndată îşi încurajă pacientul. După ce-l pansa cu grijă, îl conduse la policlinică

Dănuţ e iubit de colegi In clasa lui, sînt 20 de elevi pionieri. Şi toţi învaţă bine. Pe zece dintre ei, îi găseşti la „Colţul Roşu" căci au numai note cinci. Dar cum a ajuns aici, Adobrică Constantin? El venea des la şcoală cu temele nescrise şi mai era şi indisciplinat.

— S-a mutat Costică, de la „Colţul negru", spun mîndri băieţii. Intr-o adunare de detaşament i-am spus pe faţă: Ori eşti pionier cum trebuie ori n-ai ce căuta în clasa noastră. I-am controlat zilnic caietele, iar cînd nu înţelegea ceva din lecţie, îi explicam.

Nici Sava Dumitru, nu mai vine dezordonat la şcoală, de cînd l-au spălat cu furtunul în curte Ce-i drept cîteva zile, „pacientul scăldat", n-a vrut să vorbească cu nimeni, dar pe urmă i-a trecut supărarea.

Multe lucruri interesante mi-au povestit pionierii clasei a IV-a de la Şcoala de 10 ani din Adjud. Colectivul lor are un „ochi fermecat" de care nu scapă neobservat nici cel mai mic lucru.

Sunetul clopoţelului vestea sfîrşitul orelor. trebuia să ne despărţim.

— Noi mai rămînem puţin Mîine la ora 12 fix avem o mare bătălie cu zăpadă, trebuie să punem la punct ultimele pregătiri, şi să stabilim „tactica", îmi spune comandantul grupei a II-a, Mirică Nicolae Şi în timp ce mă pregăteam de plecare, au şi aranjat cîteva lucruri importante pentru bătălia de mîine.

Aşa l-am cunoscut pe Dănuţ „doctorul" care-şi rupe bocancii pe gheţuş şi, aşa l-am cunoscut şi pe colegii lui.

Irina RADULIAN

Perseverenţa i-a îndeplinit dorinţa

— Alo! Instructoarea superioară de la Şcoala medie de fete?

N-am apucat să-i răspund că a şi început să-mi spună.

— La telefon e cineva de la Casa pionierilor. Te rugăm să faci o listă cu fetele care vor să se înscrie la cercuri. Ai grijă însă să le înscrii numai pe acelea care învaţă bine

Minunat, am spus punînd receptorul jos. Şi bucuroasă, am apucat repede cîteva foi de hîrtie şi am luat clasele la rînd. In clasa a VII-a însă m-am oprit ceva mai mult. Toate m-au inconjurat. Catrilena care era aproape de mine, acoperea cu vocea ei, pe toate celelalte.

— Pe mine să mă înscrieţi la cercul de fizică, tovarăşe instructoare. La cercul de fizică să mă inscrieţi repeta ea într-una voioasă.

— Staţi puţin, le liniştesc eu, la cerc pot participa numai acele fete care au note bune

Catrilenei, care ştia că pe primul pătrar avea note mici la cinci obiecte, i s-a înmuiat picioarele de supărare cînd a auzit Se aşeză tristă în bancă Doar o şuviţă tuciurie de păr încerca să-i mai ascundă mîhnirea, acoperindu-i faţa

Am înscris-o pe Doina la cercul: „Prietenii cărţii", pe Georgeta la fizico-chimice" pe Rodica la pictură şi pe altele Catrilenei în acest timp i se rupea inima că nu poate să se inscrie şi ea.

Cînd dau să ies din clasă, aud o voce hotărîtă.

— Să ştiţi că am să învăţ şi totuşi am să mă inscriu la cercul de fizică, spunea Catrilena colegelor...

A început pătrarul II. Catrilena venea zilnic cu lecţiile pregătite. Tovarăşele profesoare au început s-o asculte.

— Ce s-a intîmplat Catrilena cu tine? o întrebau ele de multe ori, mirate de răspunsurile bune pe care le dădea După fiecare notă primită, Catrilena venea într-o fugă la mine să mă anunţe

— Tovarăşă instructoare, azi am luat o notă bună la limba rusă. După cîteva zile o văd din nou intrînd pe uşă veselă.

— Azi mi-am îndreptat notele la istorie şi geometrie... Şi azi o notă bună mîine alta, Catrilena şi-a îndreptat toate notele mici

La sfîrşitul pătrarului II, am intrat din nou în clasă. de data aceasta în mod special pentru Catrilena; s-o inscriu la cercul de fizică Ochii ei sclipeau de bucurie.

Făcind experienţe şi învăţînd lucruri noi, Catrilena a îndrăgit şi mai mult a-

ceastă materie Şi pe pătrarul III a reuşit să ia note şi mai bune.

Maria STREZA
instructoare superioară
Şcoala medie de fete
Sighişoara

Despre unii pionieri care scriu versuri

(Continuare din nr. trecut)

Tot proză sînt de fapt, şi „Balada elevului". de Burtan Gheorghe din Piatra, versurile trimise de Finichiu Maria, de Voinescu Marica şi de alţii. Iată şi un exemplu:

Voi mişeilor, vreţi cu orice chip război
Pentru a vă îmbogăţi tot voi
In schimb clasa muncitoare
Stă în mizeria nesuferitoare

(din „Nu vrem război" de Voinescu Marica).

Nu-i greu de văzut că o poezie este împărţită în mai multe părţi (strofe), că fiecare parte are mai multe rînduri (versuri) şi că fiecare vers are la sfîrşit un cuvînt, care sună asemănător cu alt cuvînt, de la sfîrşitul altui vers (rimă).

De asemenea, nu-i greu de băgat de seamă că versurile care rimează au îndeobşte acelaşi număr de silabe (de „picioare" spun poeţii) şi că fiecare strofă a unei poezii are de obicei acelaş număr de versuri.

Totuşi, mulţi copii ne trimit poezii în care strofele au odată un număr de rînduri, altădată altul, iar versurile sînt ba mai lungi, ba mai scurte, rimele, uneori le vezi, alteori pier cu totul

Unii copii însă, cunosc regulile de versificaţie, le respectă şi totuşi poeziile lor rămîn slabe Ele sînt astfel pentru că autorii lor au pornit să scrie la întîmplare, sau fiindcă au încercat să imite un lucru citit, să repete cine ştie ce lozinci.

Poţi deci să ai într-o poezie rime oricît de regulate şi să fi numărat cu grijă silabele fiecărui vers, dacă nu ai nimic nou de spus, nimic al tău, te-ai ostenit în zadar...

Există însă unii copii, care ar dori să se numească poeţi fără muncă Ei se aseamănă cu acei elevi care copiază la lucrările scrise după vecini sau după carte şi aşteaptă apoi mîndri nota bună Şi cei despre care e vorba aici copiază. Ei aleg dintr-o carte sau dintr-o revistă, o poezie care li se pare mai potrivită, o trec pe foaia curată şi împodobită cu floricele şi o trimit apoi iscălită cu numele lor unei redacţii. Ce mulţumire pot avea dintr-o asemenea faptă? Elevul care copiază, chiar dacă ia întîmplător o notă bună, a rămas cu tot atîtea cunoştinţe cît şi înainte de a copia. Copilul care a copiat o poezie nu a făcut nici un pas înainte ca să înveţe să scrie într-adevăr versuri...

Iată un exemplu. Mi-a atras atenţia, pe prima filă a unei scrisori, un desen destul de bine făcut care înfăţişează marea.

Am pornit să citesc paginile, sigură că fetiţa care iscălea avea să istorisească despre una din minunatele privelişti ale mării... După primele rînduri, m-am oprit însă înmărmurită! Versurile îmi erau cunoscute, chiar foarte cunoscute: le scrisesem eu însă-mi la mare, cu cîţiva ani în urmă. Acum însă purtau iscălitura unei fete străine, a Lenuţei Ispas din clasa a VII-a...

Şi totuşi, printre atîtea versuri ale unor începători sînt cîteva care trădează simţiri adevărate, o dragoste sinceră pentru poezie.

Frumoasă e poezia „Iarna" de Cătălin Ovidiu din clasa a V-a comuna Mireşul Mare, raionul Cehul Silvaniei. pe care îl sfătuim să mai scrie şi să ne mai trimită poezii.

Şi în versurile lui Rădoi Vasile din clasa a V-a. (Omul de Zăpadă) ca şi în cele ale lui Burtan Gheorghe „Cîntec despre R.P.R.", găsim unele merite, deşi autorii lor mai confundă adesea proza cu poezia sau folosesc lozinci.

Pe toţi aceştia îi sfătuim să citească mult, cît mai mult, şi să cerceteze atent versurile pe care le citesc pentru ca să înveţe din ele. Ii mai sfătuim să scrie cu răbdare şi să nu se grăbească să trimită ori să dea la citit poeziile lor, pînă nu sînt încredinţaţi că au reuşit cît au putut mai bine. Şi mai ales, să scrie versurile sincer, simţit.

Mioara CREMENE

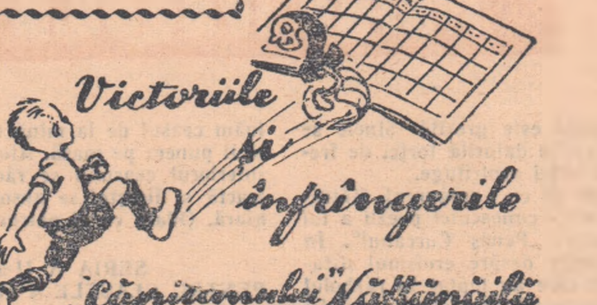
Biblioteca mea

Imi place mult limba romînă. In mica mea bibliotecă de acasă am mai multe cărţi: „Mama" de M. Gorki, „Teatru", de I. L. Caragiale, Poeziile lui Eminescu, Alecsandri şi altele. De multe ori, la pregătirea lecţiilor, ele îmi vin în ajutor. Aşa de pildă la lecţia despre Vasile Alecsandri am citit „Sînziana şi Pepelea". Cînd am învăţat despre Mihail Sadoveanu, am citit „Fraţii Jderi". La fel am făcut şi la alte lecţii.

Aşa mă ajută cărţile din biblioteca mea să pot da răspunsuri bune şi să am note mari la acest obiect.

Livia COVRIG
cl. a VII-a A, Şcoala de 10 ani nr. 2, Arad

Victoriile şi înfrîngerile „Căpitanului" Năftănăilă

Astăzi am să vă fac cunoştinţă cu căpitanul Năftănăilă. N-aţi auzit de el pînă acum? Nu e vorba de un căpitan adevărat cu niscaiva isprăvi vitejeşti în luptă E vorba de căpitanul echipei de fotbal al Şcolii medii de 10 ani de băieţi din Făgăraş, Năftănăilă Iuliu. Dealtfel, un desăvîrşit polisportiv. La săniuş primul, la patinaj campion, la fotbal căpitan, dar.. ei, mai e un „dar".

Deocamdată însă, ascultaţi înregistrate pe bandă de magnetofon cîteva pasionante faze din..

— Atenţiune, atenţiune, dăm legătura cu terenul de sport. Meciul a-nceput. Mingea trece cu viteză de la un jucător la altul în pase rapide, se-ndreaptă spre poartă. Căpitanul Năftănăilă este în posesia balonului. Il pasează mai departe lui Vlad, Vlad lui Bogdan. Năftănăilă, prinde un şut formidabil... Gol! Gol în poarta echipei adversare. Sîntem în minutul 43 al celei de-a doua reprize. Mai sînt două minute de joc. Arbitrul fluieră încetarea. Echipa căpitanului Năftănăilă a învins cu 3—0 echipa adversă.

Acesta este un lucru care a devenit obişnuit. Şi-n spartachiada de astă toamnă echipa Şcolii medii de 10 ani de băieţi din Făgăraş a fost campioană. Doar are un asemenea căpitan.

Inregistrare la ora de fizică. In sală mare emoţie.

„Căpitanul Năftănăilă se află la tablă Profesorul îi pasează o întrebare. Năftănăilă nu părăseşte locul, stă neclintit şi tace chitic. Oare unde a pierit cunoscutul lui dinamism? Cîteva semne disperate către Vlad să-i arunce un răspuns. Mişcă din cap, din mîini, din picioare dar nimic. Aşteaptă tovarăşul profesor, aşteaptă clasa însă . linişte deplină. Tovarăşul profesor încearcă să-i vină în ajutor. Fără folos însă. Doi.. pentru căpitan Acesta-i scorul la ora de fizică".

Reporterul nostru l-a urmărit cu microfonul pe Năftănăilă şi după ore.

Năftănăilă se află în acest moment pe terenul de patinaj.

„Valsează, execută figuri „neobişnuite". Sîntem fericiţi că înfrîngerea de la ora de fizică nu i-a stricat „forma".

Reporterul nostru a mai reuşit să prindă o scenă de o neasemuită poezie.

Formidabilul Năftănăilă admirînd natura. Sst! Linişte Dăm cuvîntul ..megafonului. , Transmitem un aspect de pe malul rîului Berivoi E o dimineaţă minunată de iarnă; pe cerul albastru nu se vede nici un nor Fulgi de nea, cad ca nişte steluţe argintii pe lacul îngheţat. Pe mal liniştit privind oglinda sclipitoare a Berivoiului, stă Năftănăilă. A sărit astăzi pe fereastră, a tras încă un şut şi.. a mai adăugat încă un doi la scorul din coloanele catalogului. Acum, aşteaptă.. sfîrşitul orelor .

Acum îl cunoaşteţi şi voi pe căpitanul Năftănăilă... Şi aţi aflat despre victoriile şi înfrîngerile lui.

E. CHIRAN

Cum a stat săracul la masă cu boierul

— Basm popular rus —

Intr-o zi de sărbătoare, şedeau niște mujici pe prispă şi-şi treceau timpul vorbind de una şi de alta.

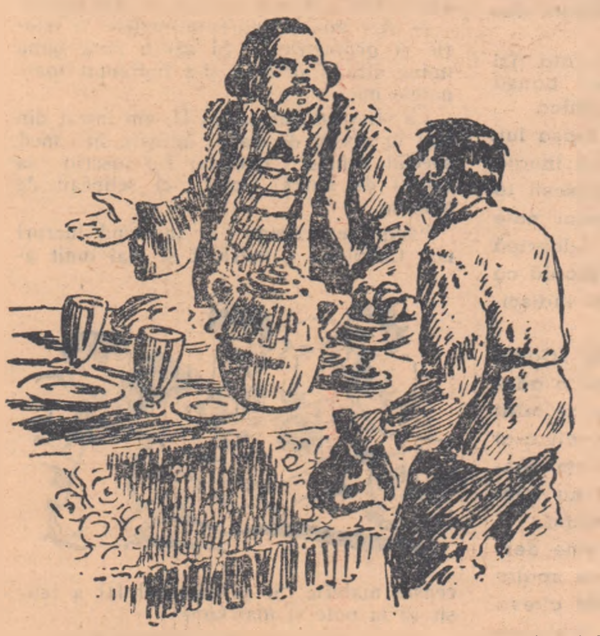
Numai iată că se-apropie de dînşii neguţătorul care ţinea dugheana din sat şi prinse a se făli în faţa lor: „Eu, ci-că, am făcut cutare şi cutare lucru, ba am fost pînă şi în iatacul boierului".

Iar mujicul cel mai sărac dintre toţi îl ascultă rîzîndu-şi în barbă.

— Mare scofală că ai fost în iatacul boierului! Păi, eu unul, să vreau numai şi o să stau la masă cu boierul.

— Să stai la masă cu boierul? Asta n-am s-o cred nici în ruptul capului! — îi strigă neguţătorul.

— Ba o să mănînc la aceeaş masă cu boierul!

— Ba nu, n-ai să mănînci!

Şi aşa, din vorbă în vorbă, mujicul cel sărac îi zise neguţătorului:

— Vrei să facem prinsoare că o să mănînc la masă cu boierul? Tu pune la bătaie căluţii tăi, pe cel negru şi pe cel murg. Iar de n-oi mînca pînă la urmă la masă cu boierul, o să-ţi slujesc pe degeaba trei ani de-a rîndul.

Neguţătorul se bucură nespus.

— Bine! Pun la bătaie şi pe cel negru şi pe cel murg, iar pe deasupra o să-ţi mai dau şi-o juncă. Mă prind de faţă cu martori.

Şi bătură palma de faţă cu martorii.

După aceea, săracul porni întins la boier.

— Vreau să te întreb ceva, boierule, dar în mare taină, — zise el. Se apropie de boier şi-l întrebă cu glas încet:

— Cîte parale face un bulgăre de aur, mare cît căciula mea?

Boierul nu-l răspunse nimic, dar bătu numaidecît din palme:

— Aduceţi repede încoace cîte ceva de-ale gurii şi băutură, ca să beau cu omul ăsta şi-apoi întindeţi şi masa. Şezi, şezi, omule! Nu te mai sfii! Bea şi mănîncă pe săturate, tot ce-ţi doreşte inima.

Şi boierul nostru îl cinsti pe sărac ca pe cel mai de vază musafir. Il cinstea şi se tot uita la el tremurînd de nerăbdare, într-atît îi era de mare dorinţa să pună mîna pe aur.

— Şi acum, du-te acasă omule şi adă cît mai repede boţul acela de aur că ţi-oi da pentru el un sac de făină şi cincizeci de copeici pe deasupra.

— Păi, da' eu n-am nici un fel de aur, boierule! Te-am întrebat numai aşa, cît face un boţ de aur mare cît căciula mea.

Boierul se făcu foc şi pară:

— Piei din ochii mei, prostule!

— Cum poţi să spui că-s prost, dacă matale singur m-ai primit ca pe cel mai scump oaspe şi dacă o să primesc acum de la neguţătorul nostru o pereche de cai şi-o juncă, tot ca răsplată pentru masa asta?!

Şi plecă de la boier, vesel, nevoie mare!

ELENA DRAGOŞ

FIUL

Mama e slăbită,
Stă acum în pat.
Totul e acasă
Trist, întunecat.

Pînă şi motanul
A uitat de joc,
Trişti privesc spre dînsa
Ochii lui de foc.

Dar băiatul mamei
Unde e acum?
Mergi la geam şi cată,
Uite-l peste drum!

Vesel, el se joacă
De-a ascunselea —
N-are timp de mama,
A uitat de ea...

Nu-şi aduce-aminte,
N-are acuma rost —
Cine-l îngrijise
Cînd bolnav a fost.

Cine, zi şi noapte-i
Sta la căpătîi;
Cui îi datorează
El, viaţa lui...

Se întoarce-acasă
Tocmai pe-nserat...
Cald e în odaie
Vesel şi curat.

Două pioniere
Mici, de prin vecini,
Şed pe patul mamei,
El, parcă-i străin.

Nu se simte bine-n
Casa lui de fel,
Mama cald zîmbeşte
Dar nu pentru el...

Oaspetele

Crivăţ, crivăţ, hai în casă
Nu mai tremura sub geamuri
Barba-ţi albă de mătasă,
N-o mai încurca prin ramuri.

Nu mai plînge, lîngă vatră
E căldură, dogoreşte...
Cîinii vezi, afar-te latră
Intră dar de te-ncălzeşte.

Iarna o cunosc eu bine
Ştiu, afară-i frig, zăpadă...
Vino, hai, în casă-i bine
Mama doar să nu te vadă.

Şi-a deschis băiatul uşa...
Crivăţul intră-n odaie.
Zgribulită stă păpuşa,
Frigul i-a pătruns prin straie.

Tremura în sobă focul,
Vîntul se-ncălzea la brate
Ii era de-omăt cojocul,
Şi-i pica din cuşmă, ghiaţă.

Pricepu acum băiatul
Că de-i iarna cît de-amară
Pe-un aşa hain la suflet
Nu-i păcat să-l laşi afară.

De vorbă cu preşedinta grupei *)

E drept că fetele nu-s rele
Dar nu prea vor să te asculte
Şi ce dacă eşti preşedintă?
Eşti singură, iar ele-s multe.

De ia vreuna notă slabă,
Vrei s-o ajuţi, dar ce poţi face?
Ea spatele-ţi întoarce iute
Şi-ţi strigă: — Lasă-mă în pace!

La mijloc parcă-i un descîntec:
Le spui să-nveţe, ele cîntă.
Dacă le chemi să cînte-un cîntec
La învăţătură se avîntă.

— Nu pot să strig la ele tare
Şi de statură sînt prea mică
Nu am destulă-autoritate
De aceea nu mă ştiu de frică. —

Să nu te plîngi, nu-ţi fie teamă
Ci inima să-ţi fie trează!
Cîndva tu ai citit o carte
Despre-un conducător de vază.

N-a fost prea mare de statură
Şi nu striga la nimeni tare
Şi totuşi oamenii-i dădură
Intotdeauna ascultare.

Flăcăii lui intrau şi-n flăcări...
Era de-ajuns să facă semnul
Cei mai viteji bărbaţi, în lupte
Cu dragoste-i urmau îndemnul.

Tu nu ai de strunit o oaste
Ci doar un grup de pioniere.
Curaj! Eşti mică de statură
Şi totuşi, plină de putere!

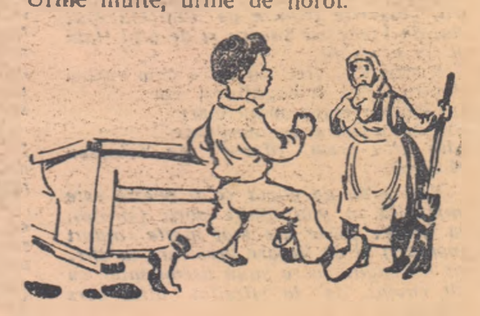
*) Din ciclul de poezii „Grupa a treia"

Urme de noroi

Galben ca şofranul e parchetul
Parcă-i uns cu gălbenuş de ou.
Tuşa Lina l-a frecat cu grijă
Şi l-a lustruit de crezi că-l nou.

Clasa noastră astăzi e curată
Totul străluceşte luminos.
N-o să ne mai zbenguim prin clasă,
N-o să aruncăm hîrtii pe jos.

A venit Mihai, colegul nostru,
Incălţat cu ghetele lui noi
Şi pe unde trece el, se-nşiră
Urme multe, urme de noroi.

Că prăpăd în urma lui rămîne
Nu îţi pasă, nu poţi să-l opreşti;
Are astăzi ghete noi nouţe.
Cum să şi le şteargă pe-un biet preş?!

Plouă-afară, plouă cu găleata.
Spre parchet privim întrebători
Parcă nu Mihai trecu pe-acolo
Ci doar un copil neştiutor.

Să fi fost doar un copil de vină
Nu am face zarvă, zău aşa
Dar făptaşul e colegul nostru,
Pionier, în clasa a VII-a!

Răspunsuri la CINE ŞTIE MAI MULT?

SERIA I-A
PENTRU CLASELE A IV-a ŞI A V-a

1. Păsările se tem mai mult de foame în timpul iernii. In Delta Dunării iernează foarte multe păsări pentru că le este asigurată hrana.
2. Zăpada murdară se va topi mai repede pentru că culoarea ei închisă absoarbe razele soarelui pe cînd culoarea albă a zăpezii curate le respinge.
3. Rîul Buzău izvorăşte din masivul Buzău, trece prin trecătoarea Buzău şi are pe malul său oraşul Buzău.
4. „Vestitorii primăverii" de George Coşbuc.
5. Siropul a costat 30 bani iar sifonul 20 bani.

PENTRU CLASELE A VI-a ŞI A VII-a

1 Blana cîrtiţei s-a adaptat la condiţiile vieţii subterane. Ea are firul scurt, des ca o perie şi foarte moale. De aceea nu poate să pătrundă praful.
2. Pentru 5 bătăi sînt necesare 5 secunde. Dar între 5 bătăi sînt 4 intervale. Urmează de aici că intervalul de timp de la o bătaie la alta este $\frac{5}{4}$ secunde. Intre 9 bătăi sînt 8 intervale deci $\frac{5}{4} \cdot 8 = \frac{40}{4} = 10$ Pendula va bate ora 9 în 10 secunde.
3. Afirmaţia este greşită. Şinele se uzează la curbe datorită forţei de frecare şi nu forţei centrifuge.
4. Cei „9" şi cu sergentul Mătrăgună sînt eroii cunoscutei poezii a lui V. Alecsandri „Peneş Curcanul". In ea se vorbeşte despre eroismul ostaşilor noştri care au luptat în războiul pentru cucerirea independenţei patriei noastre.
5. Pătrunderea prafului în ceasurile de mînă şi de buzunar se explică prin dilatarea şi contractarea aerului din ele. Sub influenţa temperaturii mai ridicate, de la mînă sau buzunar, aerul se dilată şi o parte iese afară. Seara luăm ceasul de la mînă sau buzunar şi îl punem pe masă. Atunci aerul din interiorul ceasului se răceşte se contractă şi fireşte, se absoarbe aer din afară. Odată cu el pătrunde şi praful.

SERIA A II-a
PENTRU CLASELE A IV-a ŞI A V-a

1. Pionierii au călătorit spre sud.
2. Cartierul are 2401 locuitori.
3. Afirmaţia este greşită. Numai în emisfera nordică fenomenul se întîmplă astfel, în emisfera sudică fenomenul este invers; cu cît mergi mai spre sud cu atît este mai frig.
4. Lemnele care se taie din pădure sînt mai uscate iarna. Aceasta pentru că în timpul iernii nu mai are loc circulaţia sevei în plante.
5. Fluturele, viermele de mătase, cărăbuşul, şi în general toate insectele care trec prin cele 4 faze; ou, omidă, larvă, fluture.

PENTRU CLASELE A VI-a ŞI A VII-a

1. Sunetul se propagă mai repede pe timp de ploaie pentru că densitatea aerului este mai mare.
2. Este acelaşi principiu ca la barometru. Aerul apasă asupra suprafeţei apei din castron menţinînd pe verticală apa din sticlă. Presiunea aerului poate să susţină o coloană de apă înaltă de 10 m.
3. Pentagoanele concave pot fi tăiate de o linie dreaptă în 3 părţi.
4. Frunzele cad toamna deoarece ziua se scurtează şi ele nu mai au timpul necesar pentru prepararea hranei.
5. Continentul scufundat în oceanul Atlantic este Atlantida iar cel scufundat în oceanul Pacific este Mu (Lemuria). Se pare că acest continent s-a desprins din alt continent numit Gottwana.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scînteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS—3452—52